Paris’te çok sayıda siyah, ünlülerin mezarlarının bulunduğu Pantheon’u işgal etti, işgal ancak polis zoruyla sona erdirilebildi.

Siyahlar kağıtsız olduklarını, kendilerine legal statü verilmesini ve yaşama koşullarının iyileştirilmesini istiyorlardı.

Fransa’da oturma ve çalışma izni olmayanlara kağıtsız ya da sans papier deniliyor. Kağıtsızların eylemleri yıllardan beri periyodik olarak tekrarlanır ve 1980’li yıllarda genellikle başarıyla sonuçlanırdı. O zamanlar kağıt istemek, carte sejour ve karte travaille ya da oturma ve çalışma kartı anlamına gelirdi. Fransa’da o yıllarda Almanya’da olduğu gibi pasaporta damga vurulmaz, Fransız olmayana oturma ve çalışma izni için kart verilirdi. Bu nedenle carte sejour ve karte travaille kağıtsızlar yürüyüşlerinin değişmeyen sloganıydı.

2000’li yıllarda Paris’te movement sans papier (kağıtsızlar hareketi) düzenli gösteri yapar ve buna bazı Fransızlar da destek verirdi. Toplanma yeri Saint Michelle metrosunun çıkışındaki fıskiyeydi. Gösteri yapılır ve hemen dağılınırdı, aksi durumda polise yakalanmak ve kağıtsızlık nedeniyle sınırdışı edilmek tehlikesi vardı.

Kağıtsızların bu seferki talepleri biraz değişik…

“Fransa sadece Fransızlara ait değildir, herkesin buraya gelme hakkı vardır” diyorlar.

Neden Fransa diye sorulacak olursa, kağıtsızların geldikleri ülkeleri bilmiyorum ama büyük ihtimalle Afrika’da eski Fransa sömürgeleridir ve bu nedenle de Fransızca bilmektedirler.

Ek olarak Paris’te kalacak ev sıkıntısından da söz etmişler ki, bu sorun 1980’li yıllarda ve

muhtemelen öncesinde de vardı. Paris'te uygun fiyatla kiralık oda bulabilmek bile büyük şanstır.

Önceki yıllarda Fransız hükümetlerinin tipik taktiği şöyleydi: kağıtsızlar hareketi ses getiriyorsa, hepsine bir yıl süreli oturma ve çalışma kartı verilirdi. Bir yıl sonra çalışıyor durumda olanların kartları uzatılır, diğerleri yeniden illegal duruma düşer ya da yakalandıklarında sınırdışı edilirlerdi.

Başka ülkelerde olduğu gibi Fransa'da da kaçak yaşayanlar yoğun sömürü altındadır. Çok düşük ücrete ve hiçbir sosyal güvenceleri olmadan kaçak çalışırlar. Bunu polis de bilir, ilgili alanda yoğun iş varsa ses çıkarmaz, aksi durumda baskın yapardı.

Mesela 1980'li yıllarda Paris'teki konfeksiyon atölyelerinde çoğunlukla Türkler ve Kürtler çalışıyordu. İşin yoğun olduğu aylarda Fransız polisi karışmaz, işsizlik aylarında atölyelere baskın düzenlerdi.

Bu seferki eylemlerinde taleplerinin kabul edilmesi ve geçici olarak da olsa kağıtlı olmaları zor görünüyor. Avrupa Parlamentosu seçiminde ülkenin en büyük partisinin ırkçı Front National (Ulusal Cephe) olduğu yeniden görüldü. Ekonomik durum da iyi olmadığı için yeni ve çok ucuz işçiye ihtiyaç bulunmuyor. Bu nedenle taleplerin kabul edilmesi zor görünüyor.

Yakında polis protestocuların yıllardan beri genellikle kaldıkları 18. bölgeyi (Barbes) yeniden basarsa şaşırmamak gerekir.

1945 sonrasında iki büyük sömürge imparatorluğu, İngiltere ve Fransa çözülmeye başladı. İngiltere süreci daha iyi yönetebilirken, Fransa sadece Vietnam'da değil Cezayir'de de sert yenilgiler yaşamak zorunda kaldı.

O yıllarda bağımsızlığını yeni kazanmış eski İngiltere sömürgelerinden İngiltere'ye gelen göçmenler kendilerini istemeyenlere karşı şöyle diyordu:

“We are here because you were there.”

Siz orada olduğunuz için biz buradayız.

Yeterli bir açıklama…

Not: Bu yazı birkaç gün önce yazılmış ve www.avrupasurgunleri.com da yayınlanmıştı.

Polis bugün yeniden saldırmış ve çok sayıda yaralı varmış.

Anlaşılan yeniden işgal ettiler ya da girişimde bulundular.